

HOMILIA BISKUPA KIELECKIEGO JANA PIOTROWSKIEGO
- Pielgrzymka Kapłanów Diecezji Kieleckiej do Diecezjalnego Sanktuarium
Miłosierdzia Bożego w Kielcach

15 października 2016 r.

1. Czcigodni Bracia Kapłani, pozdrawiam was serdecznie z pasterską miłością, a wraz z wami pozdrawiam Księdza Biskupa Seniora Kazimierza i Księdza Biskupa Mariana! Ufam, że dziś wszyscy jesteśmy kierowani nie tylko zwyczajem zrodzonym w ostatnich latach wśród prezbiterów diecezji kieleckiej, ale ze szczerą potrzebą serca pielgrzymujemy do diecezjalnego sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Kielcach.

Przychodzimy do tego miejsca świadomi, że pielgrzymka w Świętym Roku Miłosierdzia jest obrazem naszej życiowej, ludzkiej i kapłańskiej drogi. Drogi świadomej, często utrudzonej, pełnej niespodzianek, ale także drogi pełnej miłości i wiary, a także nadziei, która każe nam przyjąć dar miłosierdzia Bożego (por. MV 14). Miłosierdzie, i tylko ono, może nas uzdrowić, przemienić w naszych ludzkich niedoskonałościach, niewiernościach czy grzechach kapłańskiej posługi.

Bywa, że kapłaństwo staje się ciemną kurtyną, nie tylko naszych ludzkich upadków, ale też staje się nieprzeniknioną zasłoną grzesznego kapłańskiego życia, które już nie wierzy i nie kocha Boga, Kościoła i wiernych. Dziś i nigdy na przyszłość nie bójmy się prawdy, ale zawsze lękajmy się fałszu i obłudy, próżności i niewierności, ponieważ tylko prawda nas wyzwoli, jak tego gorąco pragnie dla swoich sług Pan Jezus, nasz Boski Mistrz i Najwyższy Kapłan (por. J 8,32).

2. On sam, wcielone Słowo, jest z nami i dla nas, i nigdy nie jest zbyt daleko dla kogoś, kto ma skruszone serce, ufa oraz idzie drogą wiary. Swoimi uczynię słowa świętego Pawła z pierwszego czytania z Listu do Efezjan. Patrząc na wiarę i miłość prezbiterów Kościoła kieleckiego, nie przestaję dziękować

Bogu, że jesteście w posłudze ewangelizacyjnej tej diecezjalnej wspólnoty. Niech Boża mądrość was napełnia, a światłe oczy wiary niech kierują wasze spojrzenie wyłącznie na Jezusa i Jego przebogate dziedzictwo łaski odkupienia (por. Ef 1,15-23). Bliskość z Jezusem przez wypełnianie Jego woli: głoszenie Ewangelii, które aktualizuje Jego nakaz misyjny „Idźcie i nauczajcie”, sprawowanie Eucharystii to uobecnienie tajemnic paschalnych: „To czyńcie na moją pamiątkę” oraz uczestnictwo w Bożym dziele miłosierdzia: „Którym grzechy odpuscicie...” jest istotą i niepowtarzalnym darem naszej kapłańskiej posługi. Tym samym jest to bijące serce naszego świadectwa wiary, że Jezus jest naszym Panem i Odkupicielem. Kiedy pójdziemy taką drogą, wtedy absolutnie obce będą nam jakiegokolwiek lęki, zagrożenia i próby, światowe pragnienia, zaborcza i nieczysta miłość, a jednocześnie Duch Święty umocni nas i pouczy co i jak mamy czynić (por. Łk 12,8-12).

3. Miłosierna miłość Boża nie jest bezcielesną ideą, ale ma kształt Bożego Serca i piękno matczynej miłości, którą Bóg daje nam w Maryi, Matce Bożego Syna i Matce Kapłanów. Jakże jednoznacznie wybrzmiewa dobra rada patronki dnia dzisiejszego św. Teresy z Avilà, która przypomina nam kapłanom, że dla kogo Chrystus jest przyjacielem i wielkodusznym przewodnikiem, ten wszystko potrafi znieść. Jezus sam przychodzi z pomocą, dodaje sił, nie opuszcza nikogo, jest prawdziwym i szczerym przyjacielem. Widzę wyraźnie – pisze Święta – iż jest wolą Boga, abyśmy jeśli chcemy podobać się Bogu i otrzymywać odeń wielkie łaski, otrzymywali je za pośrednictwem Najświętszego Człowieczeństwa Chrystusa, w którym nieskończony Bóg, jak sam powiada, znajduje upodobanie (por. LG, t. IV, 15 października).

Podczas tej wyjątkowej kapłańskiej pielgrzymki mamy świadomość, że miłosierdzie wszystko odbudowuje, że przywraca nas do pierwotnej godności. Miłosierny Bóg odpuszcza niezliczone długi swojemu słudze, ale boli Go niewdzięczność, kiedy ten z kolei okazuje się niemiłosierny wobec swojego dłużnika. Jezus, miłosierne Oblicze Ojca, po raz kolejny chce nas objąć ciepłym

ramieniem swojego miłosierdzia, aby nas ocalić, aby nas przemienić z biednych i ślepych, więźniów i uciśnionych, w prawdziwych szafarzy miłosierdzia i pocieszenia. Miłosierdzie naszego Boga jest nieskończone i niezwykle, jest coraz większe, ponieważ nikogo nie omija. Jest ono nieustannie w drodze i znajduje sposoby, aby nas osiągnąć (por. Ojciec Święty Franciszek, *Homilia na Mszy krzyżma świętego*, 2016).

W Świętym Roku Miłosierdzia, który jest duchowym bogactwem jubileuszowego roku 1050-tej rocznicy chrztu Polski, z całą wdzięcznością naszych kapłańskich serc dziękujemy Bogu Ojcu za Jego miłosierdzie, które widzimy i którego nieustannie doświadczamy dzięki Jezusowi. Dziś za psalmistą Pańskim powtarzamy: „Czym jest człowiek, że o nim pamiętasz...?” (por. Ps 8), ale też z wiarą i ufnością dodajemy, że znamy odpowiedź. Tak się dzieje, bowiem Ty, Boże, od zawsze i na zawsze jesteś miłością miłosierną. Amen!